

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
Széchenyi-utca 45-ik szám. SZÉLENYI és TÁRSA nyomdája.
A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
RUTKAY MENYHÉRT.

ELŐFIZETÉSI DIJ:
Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyedévre 2.50 kor.
Egyes szám ára 14 fill.

A magunk érdekében.

Ritkán történik, hogy mi, a vidéki sajtó munkásai a magunk érdekében emeljük föl szavunkat. Mi éber lélekkel, fölfont figyelemmel szüntelenül csak azt nézzük: mi történik körülöttünk? Harczra készen állunk minden jó és nemes eszméért. A legelső sorban küzdünk mindazon üdvös gondolatoknak és céloknak megvalósításáért, melyek városunk és vármegyénk népének javát és boldogulását előmozdítani hivatják. Sikra szállunk mindannyiszor, valahányszor aközjő, a társadalom, a közintézetek, testületek és embertársaink igaz érdeke azt megkívánja. Követeljük a tisztviselők és hivatalnokok fizetésének fölemelését, lelkesen vitatkozunk a drágasági pótlékok, lakberek, nyugdíjak és kegydíjak megszavazása érdekében; de az sohasem jut eszünkbe, hogy hát a mi fizetésünket ki emeli? Ki ad nekünk drágasági pótlékot? Ki ad nyugdíjat, ha ebben a lelket és testet sorvasztó, lázas munkában kimerülve, elerőtlenedve, kiesik kezünkől a toll?!... Mi lesz belőlünk, ha majd a betegség, az aggkor, a munkaképtelenség napjai bekövetkeznek?!... És ha meghalunk, ki ad kenyeret hátrahagyott hitestársunknak és árváinknak?!...

Ezek az aggasztó gondolatok csak vasárnapi napon jutnak eszünkbe, ha néha-néha egy pár pihenő óránk akad. Ilyenkor azután nagyon lever bennünket az a fájdalmas tudat, hogy mi — a saját jólétünk és boldogulásunk érdekében a kerek ég alatt sehova sem fordulhatunk. Mi lelkünket, testünket úgy szólván megőröljük izgató foglalkozásunkban, gyorsan elfogy erőnk a társadalom javáért eszközölt lázas munkában; de vajjon a társadalom gondol-e azzal a munkással, a ki összes szellemi erejét az ő érdekében fölemésztette?!... Nem!

Nincs más ut, mint az, hogy segítsünk magunkon, így az isten is megsegít!

A vidéki hirlapírók ezelőtt öt évvel szövetséget alakítottak, hatalmas testületté tömörültek, melynek célja az, hogy biztosítsák a maguk és hozzátartozóik jövőjét. Az ország minden nagyobb városában lázas tevékenységet fejtettek ki, melynek eredménye az lett, hogy ma a vidéki hirlapírók országos szövetsége 68,000 korona vagyonnal rendelkezik. Ennek a meglepő szép

ténynek az lett az eredménye, hogy ebben az évben már a *vidéki hirlapírók nyugdíjintézete életbe lépett.*

Magyar hazánk minden nagyobb városának közönsége igaz lelkesedéssel fogta föl és támogatta a hirlapírók ügyét. Hatóságok, testületek, pénzüzetek és egyes áldozatra kész polgárok tömegesen léptek be az alapító és pártoló tagok sorába. Hangversenyeket, bálakat, színi előadásokat rendeztek és minden elképzelhető módon igyekeztek hozzájárulni a vidéki hirlapírók nyugdíj alapjának gyarapításához. Igen, mert az ország minden városában nagyon jól tudják, hogy a sajtó és a közönség egymással már annyira összefort, hogy szinte lehetetlennek látszik, hogy egyik a másikat elhagyja.

Csak egyedül Miskolcz város közönsége az, mely ekkoráig még semmi jelét nem adta a vidéki hirlapírók iránt érzett jóindulatának, áldozatkészségének. Miskolcz város neve csak azzal a 100 forinttal szerepel a vidéki hirlapírók könyvében, a mely összeget Tiszay Dezső ezelőtt három évvel — mint egy színi előadás tiszta jövedelmét — küldött be.

Mi azonban azt hisszük, hogy Miskolcz városa ezen a téren sem marad el hazánk többi városaitól. Nem tette eddig azért, mert nem volt, a ki szívéhez, lelkéhez ez iránt kérelemmel fordult volna. Megtesszük ezt most mi!

Miskolcz város művelt lelkü, intelligens közönségéhez fordulunk: tegye magává a vidéki hirlapírók ügyét! A kinek szorgalmát, igyekezetét szép vagyonnal áldotta meg a gondviselés, gondoljon azokra az éjjel-nappal dolgozó szegény munkásokra, a kik — ha lelküket kilehelik is — tehetlen, öreg napjaikra vagyont nem gyűjthetnek. A pénzüzetek, melyek most állítják össze évi mérlegeiket s szép összegeket adnak évenként humanus célokra, támogassák a sajtó munkásait, hiszen a sajtó mindig meg tudja találni az alkalmat, hogy a jó indulatot hálával viszonzza. Miskolcz intelligens, jó emberei, a kik méltányolni tudják a sajtó hivatását s némi rokonszenvet éreznek annak munkásai iránt, lépjenek az alapítók vagy pártolók sorába. *Az alapító tagok egyszer mindenkorra 100 forintot, a pártoló tagok évenként 5 forintot fizetnek.*

Alulírott, mint az országos szövetség rendes tagja és megbízottja, föl vagyok

jogosítva a tagdíjak fölvételére és nyugtázására. Az a remény biztat, hogy szavam nem fog elhangzani a pusztában kiáltó szó gyanánt. Miskolcz város és vidékének nagylelkü, művelt közönsége bizonyára nemes támogatásával fel fogja karolni a vidéki hirlapírók országos szövetségének emberbaráti céljait!

Ruttkay Menyhért.

A szocializmus és a hadsereg.

A közös hadsereg tudvalevőleg úgy szolgálja a magyar nemzeti célokat, mint a dörzsfékező a vasúti vonat mozgását. Nem ismer hazát, nem esküszik az alkotmányra, „Weg mit den Fetzen“-t kiált a magyar zászlóra, vasbilincsbe ver egyetlen egy magyar szóért, nem tud a mi nemzeti hagyományainkról. Egy van, ami magyarsága daczára is kedves előtte: a kenyér, melyet a magyar nemzet ad neki.

Olyan ez a hadsereg, mint a vad népek bálványa: folyton áldozatot kíván, anélkül, hogy tudnók, mi célból. Mert miféle eszmét képvisel és mi a célja, erre senki sem tud elfogadható feleletet adni.

Egységes vezénylete van, de egységes szelleme nincs. Akár szlávok, akár németek ellen indulna harcra — pedig más ellen nem indulhat — mindég abba a veszedelembé esnék, hogy a hadsereg nagy része *az ellenséggel rokonszenvez.* Ilyen hadsereggel még okosabb tábornokok is nehezen arathatnának diadalt, mint a minöket az osztrák armádia fel birt mutatni. Egyetlen nemzet, melynek hűsége megingathatlan, a magyar, ebben pedig sem a hadsereg, sem a bécsi körök nem biznak. Egyesek ámíthatják magukat azzal, hogy a sulypont egykor a mi részünkre billen, de a higgadtak teljesen tisztába vannak a bécsi körök korlátoltságával, a kik úgy a szlávokat, mint a németeket szívesen dédelgetik, csak minket nem becsülnek, a kik hűvek vagyunk.

Ez a hadsereg a belbékét biztosítani nem tudja, külelenség ellen nem való. A mint mondtam, mi csak Németország vagy Oroszország ellen folytathatnánk háborút. Németország pozdorjává zuzná az egész osztrák hadsereget s ebben a nagy Németországhoz vágyódó, buzavirágos osztrákok is segítenék őket. Oroszországgal való háboru esetén a csehekre, morvákra, szlovénekre, hor-

vátokra, ruthenekre s hihetőleg az oláhokra sem lehetne számítani. Ezek azt tennék, amit az irek tesznek a bur háboruban: egyszerűen megadnák magukat, ha ugyan át nem állanának az elenséghez.

Egy háboru ugy a némettel, mint az oroszokkal szemben a Habsburg monarchia végét jelentené. S bár a bécsi körök okosságáról nagy véleménynyel senki sem tehet; még róluk se tehető fel, hogy egy mindent kockáztató háboruba kezdjenek valamelyik szomszédal. Mert mindent veszíthetnek, de nem nyerhetnek semmit. Roskadó háznak kerülni kell a szélviharokat.

Miért tartjuk hát ezt az óriási hadsereget, mely se kül-, se belellenség ellen nem való? Mely occupálva tartja Magyarországot? Talán a dynaszticus eszme védelmére? Hisz erre sem jó, mert jaj annak a dynastiának, mely csupán a szuronyok erejére támaszkodva akarná biztosítani a maga hatalmát.

A Habsburg birodalom két felében a hadsereg egy költséges, semmi hasznot nem hajtó, czéltalan luxus.

S de czára ennek, mit látunk? Azt, hogy a hadi létszámot mégis emelni akarják 30, némelyek szerint 50 %-kal. A fizetéseket már rendeletekkel felemelték. Szilágyi, a híres rabulista, a konzuláris biráskodás hőse, a delegációban felajánlotta a tiszti fizetések felemelését s ezzel a magyar törvényhozást megint egy fontos jogától fosztották meg.

A kik azt hitték, hogy a katonatiszti fizetések emelését majd a tisztviselők fizetésének az emelése követi, azok keservesen csalódtak. Ha előhózzák a parlamentben, a miniszter urak azt mondják: nincs pénz reá . . . A tiszti

fizetésekre ugy-e *kell hogy legyen?* Mikor a néptanítók fizetését 400 frtra akarták emelni, a híres liberális férfiak: Csáky és Szilágyi a tárcájuk otthagyasával fenyegetőztek. Most? Szót sem mertek ejteni, nehogy a Stranszky sorsára jussanak. Az uralkodó csak magyar szolgálókat lát maga előtt a cerclék alkalmával. Igazán nem emberhez illő szolgáló alázatosság! Szinte pirulva kérdezi önmagától, hogy hát ezek képviselnék-e azt a nyilt, egyenes magyar karaktert, mely a mi fajunknak egyik jellegzetes tulajdonsága?

Nem látják-e ezek az urak, hogy a nép, mely hazánkban anyagilag mind jobban és jobban elzüllick, hova-tovább tömegesen szocialistává lesz. Elégedett nép sokkal biztosabb támasza az uralkodóknak, mint egy akármilyen fegyelmezett hadsereg. Az anyagi jólét elégedettséget szül, a szegénység elégedetlenséget s az elégedetlenség biztos melegágya a szocializmusnak. A hadsereg kiéli a nemzetet, elszegényíti a népet, hisz maholnap egyéb feladata sem lesz a civileknek, mint a semmi hasznot nem hajtó, senkit és semmit nem védő hadseregnek az eltartása. A szocializmus malmára hajtja a vizet az az improductív, semmi hasznot nem hajtó, folyton új meg új követelésekkel előálló, de soha ki nem elégíthető katonaság.

A kik azt hiszik, hogy a hadsereg övszer a szocializmus ellen, azok nagyon csalatkoznak. A hadsereg már néphadsereg s a civil a polgári életben szerzett benyomásait is beviszi a hadseregbe. Ebben rejlik a veszedelem. Mert ha egyszer a katonaság és a szocialisták között meglesz az érzelmi kapocs, akkor nehéz pillanatokban az történik, a mi a XVI. Lajos francia király katonáival, t. i. a helyett hogy

a monarchiát védnék, elkezdenek a néppel fraternizálni.

A népet a katonaság kiéli és szocialistává teszi. A szocialista besorozva is szocialista marad. Sőt ott erőt nyer a céljaira, mert fegyvert is adnak a kezébe.

A bécsi körök szaporítják a hadsereget és ez lesz előbb-utóbb a megölőjük. „A kit az Isten el akar vesztetni, elveszi az esztét“, mondja Kramartz. Az a fegyver öli meg az ők uralmukat előbb-utóbb, a melyben most támaszt keresnek.

S a történelem tovább megy. Összeomló birodalmak és trónok fölött is feljegyzi a következő igazságot az utókornak: „Birodalmat a hatalom eszközeivel fentartani lehet egy ideig, de annak állandóságát csak a böles szervezés biztosíthatja.

Vidéki városok házadómentessége. Az a jelentés, melyet a képviselőházi pénzügyi bizottsága egy vidéki városnak engedélyezett rendkívüli házadómentességéről a mult napokban a képviselőházban benyújtott, a többi vidéki város lakásviszonyaival is foglalkozik. Erről a kérdésről a bizottság jelentése a következőket mondja:

»A képviselőház bizottsága csak abból a kettős szempontból ítélhette meg a kérdést, vajjon általában fennállnak-e még azok az indokok, melyek a törvényhozást az 1896. XXIII. törvénycikk megalkotásakor vezették, és alkalmazhatók e ezek az indokok Győr város esetében? Mind a két kérdésre igennel felelhetünk. Tapasztaljuk ugyanis számos vidéki városnak visszamaradását, de tapasztaljuk ugyanekkor, hogy ezekben a városokban a megélhetési viszonyok felette súlyosak, nevezetesen, hogy a lakáskérdés ugy az értelmiség, mint a munkások körében szinte nagy-

TÁRCZA.

Baromfi-tenyésztés.

Irta: *Kajabusz.*

A feleségem — mint minden asszony — fölöttébb szereti a pénzt s keblét folyvást feszíti és dulja a meggazdagodás utáni vágy. Hiába ismétlem hivatásomhoz képest, hogy „ne gyűjtsünk olyan kincset, melyet a lopók ellopnak“, az a felelet rá, hogy hirdessem én azt csak a katedraban. Az is pusztába elenyésző szó, mikor azt mondom: »ne töprengjünk azon, hogy mit együnk, mit igyunk, mibe öltözködjünk, hiszen az Isten gondot visel mindenekről“ (Máté 6, 31.) — Mert ha még a két első (az evést-ivást) mellőznék is, de hol van olyan asszony, a ki az öltözködést, már mint a toalettjéről való gondoskodást, az ur Istenre bízna?

Denikve a költségvetésben évről-évre némi-nemű hiány mutatkozik. Mert csakugyan is kell ahhoz bizonyos neme az áldott ostobaságnak, hogy az ember a pénzzel bánni tudjon, én legalább sohasem tudtam, sőt majmolom Petőfit — mint annyi sokan, henczegeván és azt mondván: „Nem azért szerzem a pénzt, hogy legyen“ sattöbbi.

Tavaly aztán a feleségem arra vállalkozott, hogy a fentemlített költségvetésbeli hiányt ő el fogja enyészteni, baromfi-tenyésztésből produkálendő jövedelem által. Eltekintve attól, hogy ez a vállalkozás szerfölött merésznek tűnt föl előttem, mikor ezt a plánját terjesztette elő, hogy ludakat akar nagyban tenyészteni és pulykákat, hallani sem akartam a dologról. Hatarozott ellenszenvvel viseltetem a ludak iránt. Rováson van nálam az a szereplésük is, hogy hajdan a Capitóliumot megmentették gágogásukkal, mert e ténykedésükről tanulni kellett a gimnázimban. Már ki látott olyant, hogy a história tárgyalásakor a ludakról tanuljon az ifju. Természetrajzba való az. A peccsenyét sem szeretem, egy kilo karmonádlit nem adok egy mázsa ludhúsert. Aztán meg a lud egészen sémita jószág. Meg vagyon irva, hogy mikor a németek összegyűltek keresztes háborura ezelőtt vagy 800 évvel Nürnbergben, azt kérdezték, merre vannak a hitetlenek? . . . A legokosabb erre azt mondá: hozzatok egy ludat, a merre az megy, arra van a hitetlenek országa és a lud — ő tudja miért — épen a zsidó fertályba vezette őket. (Michand. Histoire des croisades.)

Hónapokig folytak a tárgyalások a baromfi-kérdés fölött, de utoljára én is ugy jártam,

mint Széll Kálmán, t. i. engednem kellett. Nem is tetszik gondolni, milyen hatalom egy asszony; mikor minden tevékenysége a nyelvben van koncentrálna. Én nem vagyok francia gárda, a melyik meghal, de meg nem adja magát.

Tehát beszereztük a „magludakat“ jó drága pénzen. Hozattuk a tojásokat és pedig „Csendlaci uradalomból“, valahonnan Vas megye széléről, aholott is egy tyúktojás 15 kr., egy kácsatojás 25 kr., a bronzszínű pulykáké, a milyen csak Schönbrunnban van, 50 kr., az emdeni ludé 80 kr., de ez az állat azt mondják akkora, hogy minden erőltetés nélkül leveszi a sifonér tetejéről a szallonnát. Látnivaló, hogy a „fajbaromfiakra“ pályáztunk. Azonban sem bronzszínű pulyka, sem emdeni lud nem kelt a csendlaci tojásokból, de még különleges kácsa sem. Rosszak voltak a tojások. Ellenben a magludaink ugy ettek egész télen át, mintha valami diák-asztaltól kerültek volna ide. Sirt a lelkem, a hogy a kukoriczám rohamos fogyását észleltem a padláson. De azért a szemrehányás hangja nem csordult le az ajkamról, sőt tavasszal örülni is tudtam a cseperedő jószágoknak. Különösen szép elnézni a kácsákat, a mint egyik a másik után tipegett kifelé álló lábujakkal, mint a rászédett katonának, a mint piczi szemüket hirtelen felkap-

városias jelleggel lép fel. A vidéki városok nagy részében a lakások sem a nagyvárosias élet fogalmával összekötött kényelmet, sem a vidéki élet fogalmával összekötött *olcsóságot* nem tartják. Minthogy pedig a törvényhozásban és a közvéleményben mind erősebben nyilvánul az a tudat, hogy a vidéki városokat megerősíteni és a közönség minden osztályára nézve mint lakóhelyeket előnyössé és kívánatosná tennünk kell: a bizottság megokoltan látja, hogy a törvényesen nyújtható minden kedvezmények a vidéki városoknak bőven és előzékenyen megadassanak. Sőt sajnálni lehet, hogy a vidéki városok nagyobb mértékben nem veszik igénybe a törvényes kedvezményeket.

Városi és megyei ügyek.

Vármegyei közgyűlés.

Borsodvármegye törvényhatósági bizottsága hétfőn délelőtt dr. *Tarnay Gyula* alispán elnöke alatt igen látogatott közgyűlést tartott. Miután elnöklő alispán a megjelenteket üdvözölte, a közgyűlést megnyitottan nyilvánította.

Az alispán jelentése.

Dr. *Tarnay Gyula* alispánnak a lefolyt évnegyedről szóló jelentése ez alkalommal is élénk és hű képből mutatta be vármegyénk közigazgatását. Bámulatlan az a lélekéberség, melylyel alispánunk az eseményeket kíséri s az az erély, melylyel a fel-feltünetező bajokat — hogy úgy mondjuk — nyakon kapja s orvosolni törekszik. Pár évvel ezelőtt az agrár-szociális bajok ellen, ma pedig a kivándorlás ellen lépett föl nagy erélylyel. Jelentésének érdekesebb tárgyai — röviden elmondva — a következők:

A tisztviselők tevékenységéről szól mindenekelőtt az alispán.

Ezután a vármegye székházánál szükséges építkezésekre tért át. E célra a megye pénztára 16,500 frttal rendelkezik, ezen felül a belügyminiszter is kilátásba helyezte

segélyt annak az értéknek megfelelően, a milyen értéket a főispáni lakosztály kiegészítése megkíván. Az építkezési tervek megkésztése tekintetében indítványozza, hogy e célból a vármegye nyilvános pályázatot hirdessen, s a legjobb terv készítője 400 korona jutalomdíjban részesüljön. — A közegészség és állategészségügy kielégítő volt. — A rendkívül enyhe időjárás következtében a Bánpatak, a Bódva és a Tisza vize is megáradt s több községben nagy károkat okozott.

Az új bűnvádi eljárás életbeléptetésével rendkívül nagy terhek és kötelezettségek hárultak a szolgabírói hivatalokra. Az új törvény szerint a nyomozás teljesítésére a közigazgatási szolgabírók hivatottak. A szolgabírói hivatalok eme feladatok teljesítésére nincsenek berendezve. A személyzet sokkal kevesebb, mint a mennyi a rendes közigazgatási munkálatok ellátására szükséges volna. Azután a hivataloknak nyomtatványokkal való felszerelése is nem csekély anyagi kiadásokat okoz. Mindezek mellett a nyomozat teljesítése utazás és egyéb címeken kiadásokat igényel, melyeknek megtérítéséről a törvényben és miniszteri rendeletekben intézkedés nem tétetik. A főszolgabírók csapán közigazgatási ügyek végzésére kapnak szerény utiditációit; kérde tehát az alispán: vajjon kötelesek-e a szolgabírók ezen dotáció terhére a bűnvádi nyomozat kiadásait is fedezni? Vajjon a nyomozattal megbízott szolgabírók megtérítési igény nélkül tartoznak-e a nyomozati utra kiszállani? . . . Mind olyan kérdések ezek, melyekre feleletet senki sem ad. Az igazságügyi kormány tehát kiadásokat takarít meg magának s ezeket a kiadásokat a megyékre hárítja át. Indítványozza tehát az alispán, hogy a közgyűlés e tárgyban a belügyi és igazságügy miniszteriumhoz indokolt felterjesztést intézzen. (Helyeslés) —

Jelenti továbbá az alispán, hogy az elmúlt évnegyedben megyénk területéről nagyon sokan *Amerikába* kivándoroltak. Eddig megyénk néhány felső községében szállott meg egyeseket a kivándorlási láz. Elmentek és nem sok idő múlva pénzt gyűjtve, ismét visszatértek. Ma közvetlenül Miskolcz környékéről is jelentkeztek kivándorlók. Diósgyőr, Heő-Csaba, Ónod, Görömböly, Szirma, Sajó-Keresztur, Sajó-Ecseg községekből az elmúlt

évnegyedben 14 egyén kért *Amerikában* szóló utlevelet, Szirma-Bessenyő községből pedig magából 44 egyén kért, kik közül 20-an már ki is vándoroltak. Szirma Bessenyőben a kivándorlásnak helyi oka van: A lakosság ugyanis a múlt évben pusztított tüzvész következtében nagyon elszegényedett. Mindezek dacára a kivándorlás — mondja az alispán — akár tömegesnek, akár a mezőgazdasági viszonyokra veszedelmesnek nem tekinthető. Az általa elrendelt vizsgálat oly nyonokra vezetett, hogy a járás területén egyesek üzletszerűen a kivándorlás közvetítésével is foglalkoznak. A szenzálokat azonban kinyomozták s ellenők a hivatalos eljárást megindították. Utasította az alispán a főszolgabírókat arra is, hogy a kivándorlási ügyet személyesen vezessék, annak minden mozzanatára felügyeljenek, minden egyes kivándorolni szándékozóval lehetőleg személyesen érintkezzenek; kutassák a baj okát, igyekezzenek az eltvedettekét fölvilágosítani, helyes utra terelni, kinyomozni, vajjon nincsenek-e szenzálok által félrevezetve, megpróbálni a bajnak orvoslását és az utlevél ajánlati lapot csak az esetben kiállítani, ha mindezen lépések hasztalanok, sikertelenek maradnának és ha az utlevél megtagadása a kivándorlási személyes szabadság jogtalan korlátozásául jelentkeznék.

Az agrár-szociális mozgalomnak semmi nyoma nem volt észlelhető. Igen jó hatással volt a munkásokra a földmivélsügyi miniszter azon intézkedése, hogy a hosszabb időn át hűségesen szolgáló cselédek és munkások pénzbeli adományokat és kitüntető okleveleket nyertek. Megyénk területén 50 korona pénzbeli adományban részesültek: *Berczi János* 38 év óta bérésgazda gróf *Károlyi Tibornál*; *Soltész András* kocsis 46 év óta *Szathmáry K. Pálnál*; *Karza István* 39 év óta bérésgazda báró *Vay Elemér* főispánál; *Masoda István* 39 év óta bérésgazda *Orczy Gyulánál*, *Berczel Pál* 39 év óta arató gazda az egri főkáptalannál; *Bánrévi János* 29 év óta arató gazda báró *Vay Elemér* főispánál. Ezek a jutalmak mindenütt az összegyűjtött munkások előtt lelkesítő beszédek kíséretében ünnepélyesen adták át a kitüntetetteknek.

A közgyűlés az alispán szép és kimerítő jelentését lelkes éljenzéssel vette tudomásul.

ják, a hogy csőrüket ledugják és pocskondiáznak, majd felvetik fejüket, örülnek valaminek s aztán arról egymással csacsognak. De legjobban szerettem őket őszszel . . . káposztasalátával.

A libák még sárga ruhába jártak, mikor már kiettek kertemből a löherét és az árpát. A feleségem azt mondta rá, hogy úgy se lett volna abból semmi. Azután kijártak a legelőre s libapásztort kellett melléjük tartani, egy vén *Támadiné* személyében. A pulyka ellenben kényes, válogatós, mint egy kaszinói kosztos. Serdülő korában csalánt íótt kásával eszik és paprikás szalonnát (hát még mi a fenét) kell nekik adni, mikor jön a „veresük“ kifelé. Mindezeket eltűrtem én hónapokon keresztül, de mikor nyár közepén félig megemberkedtek ezek a szárnyas állatok, hát egy tárczacikkelyt nem tudtam megírni békességben. Tetszik tudni nagy nyitott tornácunk van, mint a görög színházaknak s a most divatos cémentlapokkal faszterozták ki a tavaszszal. Szép fehér-fekete cémentlapok, hanem a baromfiállomány naponként fölvonult rá és feleresze ott hulajtottta el a vizitkártyáját, a szolgáló nem győzött sikárolni. Tetszik ismerni, hogy jámbor ember vagyok, de úgy vettem észre, hogy az epém szemlátomást növekedésben van.

Szemrehányást most se tettem, hanem a bosszúnak egy naiv formáját eszeltem ki. Tudniillik a feleségem szeret reggel soká aludni. Mióta a czeplédi leányok kalapot viselnek, azóta későn kelnek és azóta virágozik ott 7-8-féle pénzintézet, mert hogy a bankok szaporodása egyenes arányban lenne azon város vagy vidék jólétével és gyarapodásával: azt bolondnak tessék mondani, ne nekem. De én, még mint parasztyerek, megszoktam a korán kelést. A gimnáziumban is úgy tanultuk, hogy: aurora musis amica.

Tehát nyári friss reggelen odavezényeltem a 21 kácsát a hálószoba ablaka alá, szakajtó-kosarat fogtam a kezembe, a mely azonban üres volt, melynek láttára a konzervatóriumot soha nem végzett kácsák rákezdték uni sonó, hogy: »zsák, zsák, zsák, zsák«. — Pokoli gyönyörűségem volt benne. A feleségem párszor ráírvait a cselédre, hogy mi a ménkünek eresztitek ki oly korán azokat a réczéket, de bizony én folytattam ezt a reggeli szerenád, mig az asszonyka végre is megszokta a korábbi felkelést. Nagyon egyszerű és jó eljárás, tessék megpróbálni.

Azután csak közeledett lábujhegyen a szelid, méla ősz. Mire az átlátszó, tiszta levegőben erő gyümölcsnek és haldokló ró-

zsának illata szállongott, akkora a mi baromfiaink mind anyányiak lettek. De ekkorra üres lett a padlás is, az eleséget a számmukra kereskedőtől vettük, kilóját 7 krért, talán ugyanazt, melyet tőlem vett meg előtte való évben 4 frt 50 krért mázsáját (árpát). Mert ilyen okosak vagyunk mi magyarok. A kácsák most is énekeltek naponta, de egy kis változtatással, így: hány — zsák — ár — pát — van — még?

Családi konferencia tartatván, határozatilag kimondatott, hogy a lud és pulyka eladódik, a kácsák megevdnek, a pénzes eleséggel való tápláltatás terhesnek találtatván. Vala pedig a ludak száma 52, a pulykáké 38. A feleségem azzal a reménnyel fésülködött reggelenként, hogy begombol érettök egy százast. (Nekünk közel másfél annyiban voltak.)

Elsőbbet a kellemes oldalát adom elő a dolognak, t. i. hogy hetenként megettünk két kácsát. Finom, királyoknak való pecsénye az. Az élvezésre zavarólag hatott a cseléd eljárása, kinek kezei jkózt a tömes alkalmával minden 3 ik és negyedik kácsa néhaivá lett és el kellett dojni. Volt 22, tehát jutott is, maradt is. Nem járhattam úgy, mint a törökök *Aesopusa*, *Naszreddin* hodsa, a kinek egyetlen kácsája belefutott volt a tóba s a szegény azután mindennap el-eljárt a

Ebből kifolyólag elhatározta, hogy a mező-kövesdi szolgabírói hivatalhoz egy kisegítő díjnok alkalmaztassék, a mező-csáthi szolgabírói hivatalhoz egy szolgabírói állás és minden szolgabírói hivatalhoz egy-egy őrnöki állás szervezése iránt a kellő intézkedések megtéessenek. A bünvádi eljárás ügyében feliratot intéz a belügyi és igazságügyi miniszterhez.

Ezután a napirendre tűzött többi ügyek gyorsan elintéztettek.

A görög-katholikus magyarok helyi bizottságának kérvényére a közgyűlés a római zarándok ut költségeire 222 koronát szavazott meg.

A nyék-mező-csáthi vasút építése a vármegye határozata folytán ma már teljesen biztosítva van. A közgyűlés ugyanis örvendetes tudomásul vette azt, hogy Heő-Papi 5000 forint, Nemes-Bikk 8000 forint, Miskolc város pedig 20,000 forint összeg erejéig törzsrészsvények jegyzését elhatározta. E szerint eddigelé összesen 181,000 forint törzsrészsvény van jegyezve. A vasút építésére pedig 250,000—300,000 forint szükséges. A megye közgyűlése tehát az állandó választmány javaslata folytán 40,000 forintot szavazott meg törzsrészsvények jegyzésére, melyhez — ha a kormány részéről kilátásba helyezett 50,000 forint államsegély is kintalványoztatik, a vasút építéséhez rövid idő alatt hozzá lehet fogni. A közgyűlés a kereskedelemügyi miniszterhez feliratot intéz az iránt, hogy — a mennyiben Kubik Gyula engedménnyel az ellentétek kiegyenlítését nyertek, az előmunkálati engedély, illetve az engedménység jogá Kubik Gyula és Borsodvármegye törvényhatóságára közösen megadassék.

A gyámpénztár pénzkészletének elhelyezése tárgyában a közgyűlés 1 szavazat ellenében névszerinti szavazással úgy határozott, hogy a pénzt helybeli takarékpénztárakban fogja elhelyezni.

A miskolczi közkórház jégvermének és csatornázásának a pinczehelyiségekben való elhelyezése annak idején kifogásoltatván, alispán jelentést tesz az ügy állásáról. E szerint egy külön jégverem épül 3349 korona előirányzattal, a csatornázás pedig 19035 koronába fog kerülni. Erre vonatkozólag nyilvános árlejtés fog kiírtni. A csatornázásra nézve felvilágosításul közli az al-

ispán, hogy az eddig nálunk alig ismert módszer szerint fogja desinfectálni a szennyvizet. Ez a methodus az egész kontinensen csak Londonban van még s ez abból áll, hogy a csatorna baczilusokkal telt szennyvizet egy kutba vezeti, a hol külön, mesterséges uton viszont olyan baczillusokat természetnek, a melyek amazokat megölik.

A Miskolczon felállítandó hetedik gyógyszerár engedélyezése tárgyában, a melyet tudvalevőleg a város megtagadott s a melyet annak idején a megye is jóváhagyott, a miniszter új határozathozatalra utasítja a törvényhatóságot és pedig oly formán, hogy a viszonyokban beállott változásnak és a szükségességnek megállapítását az alispán hatáskörébe utasítja, a kinek ennél fogva ki is adatott az ügy.

Kolozsvár- és Maros-Torda vármegyék közönségének azon körlevelét, hogy ezentul csak olyanok választassanak meg képviselő-kül, a kik a törvényhatósági életben vagy általában a közügyek terén érdemeket szereztek, arra való tekintettel, hogy ez a választók szabad akaratát veszélyezteti, egyszerűen csak tudomásul vették.

Budapest főváros közönsége átiratban keresi meg a törvényhatóságot, pártolja ő is azt az eszmét, hogy a tűzkárbiztosító intézetek törvényhozási uton a tűzoltói kiadásokhoz való hozzájárulásra köteleztessenek, illetve e tárgyban ő is irjon fel a képviselő-házhoz.

A közgyűlés pártolja az iratot.

A közigazgatási bíróság kimondta, hogy az államvasuti és gépgyári s így a díósgyőri tisztviselők és állami hivatalnokoknak tekintetnek s pótdadót fizetni kötelesek. Budapest főváros átiratot intéz a megyéhez arra nézve, hogy a pótdadók ne csak a jövőre, hanem visszahatólag a multa is megállapíttassék. Az állandó választmány pártolja és feliratot is intéz e tárgyban, de csak annyiban, hogy a pótdadó fizetésének kötelezettsége csak a jövőre nézve állapíttassék meg.

Temes megyének az olasz borvám felemelése és a pálinka fogyasztás mérséklése tárgyában megküldött átiratát pártolólal tudomásul vették.

A törvényhatóság a tanítók házának felépítésére vonatkozó segély adás tárgyában az Eötvös bizottság által megküldött átiratra úgy a határozott, hogy megrendeli Eötvös

tóhoz kenyeret aprítgatott beléje és úgy szürcsölgette a kanálával. Mit mivelsz hodsza? Kérdezték az emberék. — Kacsalevest eszem.

Hanem az eladásnál szakadt ránk a kellemetlen oldala a dolognak. Nálunk hetenként kétszer van piac, de körülfekvő uradalmak (egész Zichy-birodalom) lakosai elárasztják baromfiakkal a piacot. Könnyű ott az uraság eleségéből — a mit szerényen „ocsu“-nak neveznek — baromfit tenyésztetni. Reményünk, mely abban csucsosodott ki, hogy 3 frtot kapunk úgy a ludak, mint a pulykák párjáért, csak nem akart valóra válni. Ellenben pedig etrek gyalázatosan. Mikor már a harmadik piacról tolták vissza talicskákon a ludakat és pulykákat, anélkül, hogy csak egyet is megvettek volna belőlük, a feleségem teljesen kizökkent a mérsékelttség hataraiból. Szidta az egész piacot, gyalázta az emberiséget, olyasmit emlegetve, hogy összeesküdtek a mi megfontásunkra. Én ilyenkor kivonulok az én muzeumomba (így hívják az irodát), okos ember az elemekkel nem áll violentiába, de azért hallom, a mint sebes lépésekkel rójja a szobát s úgy tetszik nekem mintha itt járna a hálántékomon.

Be kellett szállítani Fehérvárra az egész állományt. Én ugyan nagy tisztelője vagyok

Hermann Ottónak s követem őt az állatkimelés terén, de azért a fuvarosnak megsugtam, hogy adják el, a hogy veszik a baromfiakat, mert ha visszahozzák, én mind a kapufélfához fogom csapdosni. Mikor elindult a kocsis a szállítmánynyal, a feleségem a cémentlapos tornáczról hosszasan, busan nézett utánuk, mint a szinpadokon szokás, mikor bucsuznak. Ő maga a vonattal utazott a jószágai után. El is adták Fehérváron mind mélyen leszállított arakon. A feleségem ragyogó szemmel jött haza, szinte csepegett hangjáról a meglepedés zamatja mikor mondá, hogy 63 frtot árult. Az oltár előtt esküt teszek, hogy kétszer annyiban benne volt. Én pedig lehajtottam a fejem, mint a szomszjas virág, abban a biztos tudatban, hogy a jövő évi költségvetésünkben még nagyobb hiányosság fog találatódni. Némi nemű pulykáink megmaradtak, azokkal most úgy vagyunk, mint Czegléd a polgári iskolájával: minden hónapban megesszünk egyet s a hogy számítom, farsangban fogyasztjuk el az utolsót.

Férjek, férjek rólam tanuljatok,
Baromfi-ra pénzt ki ne dobjatok.
Pulyka — ludnak ha leesik ára
Sirva visszük a betivásárra.

összes munkáit és azt egyelőre a levéltárban helyezi el.

A vármegyei házi és gyámpénztár megvizsgálásáról szóló alispáni jelentést tudomásul vették.

Miskolcz város az iránt kérvényez, hogy az igazságügyi palota építésére felvett kölcsön törlesztésére kivetendő pótdadó fizetésének terhe alól mentessék fel. Az állandó választmány a kérelem elutasítását javasolja, Bizony Ákos arra való tekintettel, hogy az igazságügyi palota megépítésénél Miskolcz a megye iránti loyálisának kifolyása képen csak áldozatot hozott, mert neki az nem állott érdekében, a kérelem teljesítését ajánlja; az alispán felszólalása után a közgyűlés felállással történt szavazással az állandó választmány határozati javaslatát fogadta el.

Még több kisebb-nagyobb fontosságú ügyet intézett el a közgyűlés oly módon, hogy tudomásul vette, vagy helybenhagyta és ezzel a közgyűlést 12 órakor elnöklő alispán berekesztette.

Thália ünnepe a vasgyárban.

Szép és nagy ünnepet ült vasárnap a díósgyőri vasgyár munkásainak kebelében alakult „Jószerecsse dal- és önképző-kör.“ Ezen a napon avatták fel az egyesületnek ujonnan épült díszes szinpadát a nagy munkás étteremben óriási közönség jelenlétében. Emelte nagyban az ünnep méltóságát a gyári tisztviselők részvéte, főleg pedig a főtisztviselők jelenléte *Teutschl* Ferencz kir tanácsos, gyárigazgatóval élükön.

A szokatlanul nagy méretekben épült hatalmas étkező terem már fél 8 óra előtt zsúfolásig megtelt nagyszámu ünneplő közönséggel. Nyolcz órakor kezdődött az előadás, melynek első pontja gyanánt *Vanzsura* Ferencz gyári munkás a szinpad keletkezésének történetét ismertette rövid szavakban. Azután a „Jószerecsse dal- és önképző-kör“ adott elő egy igen szép népdalegyveleget. Ennek végeztével következett a „Leánykérő“ című egyfelvonásos népszimű, melyet a dalkör műkedvelői adtak elő *Meregalli* Ede műkedvelői direktor dirigálása mellett. A minden tekintetben fényesen megjátszott darab szereplői közül ki kell emelnem első helyen *Vanzsura* Mariska urnőt, ki finom játékával és kedves nótáival igen gyakran elragadta a közönséget. *Kovács* Boriska, *Pohli* Emma, *Oross* Mariska kisasszonyok és *Deák* Gizella urnő kicsiny szerepeikben szintén jeleskedtek. A férfiak között *Vanzsura* Ferencz gyönyörködtetett egy pompás játékával, mint szép énekszám aival. Dícséretes alakítást nyújtottak még *Deák* Ferencz, *Kis* Ferencz és *Domonkos* Pál.

A zajos tapsokkal fogadott előadás után *Meregalli*nak egy alkalmi „Élőképe“ következett, a melyben Tháliát *Vacsok* Mariska, *Vasipart* *Korona* *Szidi*, *Bányász* *Pohli* *Emma* *kisasszonyok*, *Kohász* *Krámmér* *Vilmos*, *Bányász* *Pobozsni* *József* *urak* személyesítették. A villamos reflektorok segítségével megvilágított kép rendkívül nagy hatást gyakorolt a néző közönségre. Tapsolták tervezőjét: *Meregalli* direktort, a koszorus szinigazgatót.

Előadás alatt és után a gyári zenekar játszott szebbnél-szebb darabokat. Végül táncz következett, mely csak a reggeli órákban ért véget.

Igy avatták fel új szinpadjukat a vasgyári munkások, a mely közel 2000 frt értéket képvisel.

(+)

UJDONSÁGOK.

Tájékoztató.

Február hó 17-én. Tiszti estély a Koronán. — A miskolci pecsénye-sütők sódar táncvígalmá a Seperben.

Február hó 18-án. A miskolci mezőgazdák társas egyletének táncvígalmá az egylet kebelében létesülő daloskör javára a Koronán. — A miskolci nemzeti kaszinó évi rendes közgyűlése. — Ugyanekkor este saját helyiségeiben társas-estély.

Február hó 18. A borsodmegyei takarékpénztár közgyűlése d. e. 10 órakor.

Február 18-án. Jótékony czélú táncmultság Sajó-Szentpéteren.

Február hó 21-én. A miskolci ev. ref. főgimnázium ifjúságának hangversenye a Koronán.

Február 24. A díósgyőri vas- és acélgyári női len alkalmazottak táncestélye a kaszinó nagytermében.

Február hó 25-én. A miskolci kereskedők és kereskedő-ifjak egyletének tisztújító közgyűlése.

Február hó 26-án. Árverés a gömői pályaudvaron d. e. 9 órakor.

Márczius hó 3-án. A miskolci polgári dal-egylet tánczsal egybekötött dalestélye a Koronán.

Naponta előadás a színházban.

— **Személyi hir.** Báró Vay Béla főrendiházi alelnök, Ragulgi Béla és Kubik Béla orsz. képviselők több napon át városunkban időztek.

— **Hymen.** Molnár Sándor kir. kath. gimnáziumi tanár szombaton tartotta eljegyzési ünnepélyét Mayer Mariska urhölgygyel, Mayer József vendéglő- és háztulajdonos kedves és bájós leányával.

— **Eljegyzés.** Danczinger Lajos helybeli fiatal fodrász a napokban tartotta eljegyzését Löwy Gyula kedves leányával, Malvinkával.

— **Eljegyzés.** Weismann Samu helybeli fiatal könyvelő eljegyezte Stern Ignác rabbi-helyettes kedves leányát, Malvinkát.

— **Telefon Budapest és Miskolcz között.** A Kassa és Budapest között régóta tervezett telefon összeköttetés már teljesen befejezett dolog. A kereskedelemügyi miniszteriumban már nem csak az előmunkálatokkal készültek el, hanem e tavasszal, a mint a költségvetés törvényére emelkedik, a kivitelt is megkezdik. Budapest és Kassa között két telefon huzal lesz, melyeken — szakértők állítása szerint — ugyan egy időben egyszerre három beszélgetés folyhatik. Egy beszélgetés arra 2 korona lesz s ezenkívül 30 fillér külön díj fizetendő az összekapcsolásért. Tekintve, hogy 5 perc alatt — addig tarthat ugyanis egy beszélgetés — az egymással érintkezni kívánó felek valóságos kisebb szabású regényeket mondhatnak egymásnak, a telefon-díj nem is mondható túlmagasnak, ha figyelembe vesszük, hogy egy 10—10 szavas fizetett válaszu teleggramm ezidőszert 1 korona 24 fillérbe kerül.

— **Miskolcz és vidéke bõripari szövetkezetének** igazgatósága Putnoki Antal elnök vezetése alatt ülést tartott, melyen örömmel vették tudomásul, hogy a 10.000 kor. állami alapítvány folyósított. Ennélfogva elhatározták, hogy a bõrraktár felállításához hozzáfognak. E célból üzletvezetőt alkalmaznak s ez állás betöltésre pályázatot hirdetnek.

— **Elmaradt zarándoklások.** A Vatikán tekintettel az Olaszországban mind szélesebb körben terjedő influenza járványra — az olasz belügyminiszter meghallgatásával elhatározta, hogy az e hóra tervezett római zarándoklásokat elhalasztatja. Már értesítették is az összes bizottságokat, hogy a zarándok-utazást más időre halasszák. Ennélfogva a magyarországi klérus által e hóra tervezett római kirándulás is későbbre marad.

— **Új szellőztető és fűtő készülék a vonatokban.** Egy magyar ember találta fel ezt a legújabb készüléket s már be is nyújtotta a m. kir. államvasutak igazgatóságához. A készülék kipróbálása végett e napokban egy gyorsvonatu próba Gödöllőig és egy személyvonatu próba Ruttkáig a legjobb eredménnyel tartatott meg. Ez új rendszer szerint ugyanis mellőztetik a gőzfűtés a vonaton,

és a kalauzkocsiban felmelegített, de előbb teljesen megtisztított levegő egy központi vezetékben kellő nyomással a kocsik tetején a vonaton végig vezetetik és az egyes fülkékbe az ülőhelyek alatt ömlik be; ez által egy tökéletes szellőztetés is éretik el, és szükségtelen még nyáron is az ablakokat nyitni, mert nyáron hűtött tiszta levegő vezetetik be.

— **Tűz.** Tegnap délután 1/4 órakor tűz ütött ki Csucsi Pál zenész felső gordon-utcza 51 számú házában. A tűz a ház tetejét teljesen elhamvasztotta. A rögtön megjelent tűzörség a tüzet azonnal lokalizálta.

— **Megszökött örült.** Bende János sajkazinczi lakos, kit a miskolci közkörház örültek osztályában ápoltak, és a kit épen a Lipómezőre akartak szállítani, tegnapelőtt éjjel megszökött és Sajó-Kazinczon lakó feleségéhez ment.

— **Ipartestületi közgyűlés.** A miskolci ipartestület f. évi február hó 25 én d. e. 10 órakor a Kereskedelmi és Iparkamara tanácskozási termében rendes évi közgyűlést tart. A tanácskozás tárgyai: 1. Évi jelentés az ipartestület 1899. évi működéséről. 2. Az 1899. évi zárszámadás bemutatása. 3. Az 1900. évi költség- és fedezeteloirányzat megállapítása. 4. Előjárósági előterjesztés az ipartestületi ház szerzése tárgyában. 5. Előjárósági előterjesztés az „Iparos menház“ ügyében. 6. Az alapszabályok 19 §-a alapján 12 rendes és 12 pót-előjárósági tagnak, valamint 3 számvizsgáló tagnak a választása. 7. Az 1891 évi XIV. t.-cz. alapján létesített betegsegélyző pénztár közgyűlésébe küldendő 34 megbízottnak a választása. Netán beérkezendő indítványok tárgyalása.

— **Nyomdász-sztrájk Miskolczon.** Városunk összes nyomdáiban a szedők tömegesen felmondták a munkát s a mult szombaton ott is hagyták a nyomdát. Veszedelemes állapot ez, kivált a hírlapírókra nézve, mert hiába írjuk mi meg a cikkeket és egyéb közleményeket: ha nincsen az, a ki a betűket összeszedje, formába tegye, bizony nem jelenhetik meg a lap. Mai számunk is a megmaradt szedő-személyzetnek erősen megfeszített munkája folytán készülhetett el. A sztrájk onnan eredt, hogy a szedők egy általuk beterjesztett memorandumban olyan követelésekkel állottak elő, a melyeket a nyomdatulajdonosok az üzlet és a közönség érdekében nem teljesíthettek. Egyébaránt kilátás van arra, hogy ez állapotot pár nap múlva megszűnik.

— **Házi-estély.** A Kereskedők és Gazdák Köre új helyiségének felavatása alkalmából f. é. február hó 14-én, azaz ma szerdán este a Seper szálló emeleti nagytermében házi estélyt tart, melyen Radics Lajos zenekara működik közre. Az estély kezdete 8 órakor. A vacsorát tánc követi. Tagok által bevezetett vendégek szívesen láttatnak.

— **Türhetetlen állapotok.** Miskolcz város némely utczáján így nedves, sáros időben valósággal életveszélyes a közlekedés. Így a vízköz-utczán vagy közelebb a gordon-utca egyik közében is oly lucok, sár van, hogy az a szerencsétlen ember, akinek arra visz az utja, ugyancsak átkozza azokat a bizonyos intező köröket, akiknek feladata volna a rend fenntartásáról gondoskodni. Továbbá így esős időben a csatornák vize úgy megárad, hogy végigönti az utcát s olyan csinos pocsolják támadnak, amiken csak néhány mélyebb járatu hajó segítségével lehetne átjutni. Az utakon pedig térdig érő sár van. Az ilyen türhetetlen állapotokon könnyen segíteni lehetne, ha ilyen időjárás alkalmával néhány munkást kiküldénének, hogy vizesek le a felgyült vizet s hártásák el az egyéb közlekedési akadályokat. De hát e nemes városban mindenre inkább gondolnak, mint a czélszerű vagy hasznos intézkedések megtételére.

— **Műkedvelői előadás.** Hámorban folyó 1900. évi február hó 25-én a Lillafüredi vendéglő termében az alakítandó hámori „olvasó-kör“ javára tánczsal egybekötött

műkedvelői előadás tartatik. Műsorozat: 1. „Hymnus az éjhez“, Beethoventől. Előadja a helybeli dalkör. 2. „Fogadás“, vigjáték. Irta: Hohnerlein M. Közreműködnek: Maurer Károly, Szeranko József, Sikerle János, Agyagos József, Hanula Károly, Olejnyik Kálmán, Vidinszky Péter, Hámorszky Károly. 3. „Népdalok“ stb. Előadja a dalkör. 5. „Beteg leány“ Egressytől. Előadja a dalkör.

— **Összevagdalta a felesége.** Krinauszky János forrásvölgy-utcza lakos hétfőn este valami felett összeszólkozott a feleségével, a ki dühében egy baltával összevagdalta férje fejét. Súlyosan megebesülve szállították be a mentők a kórházba, a honnan miután trachomás tünetek mutatkoztak rajta, a járványkórházba szállították.

— **A Nádasd lemezgyári felügyelő és munkás személyzet olvasó egylete** közjótékony czélra az élelmezési intézet dísztermében 1900. évi február hó 25-én zártkörű táncvígalmat rendez. Beléptidij: személyjegy 1 kor. 60 fill., családjegy 3 korona. Felülízetések köszönettel fogadtatnak.

x **Pincze-bodega.** Városunkban eddig még nem létezett üzletet nyitott meg a napokban Szlavkosszky Károly jóhírnevű kereskedő. A pincze bodega a Városháztér 15. szám alatti ház pinczében van, a melyet a szórakozni vágyó közönség bizonyára tömegesen fog felkeresni. Felhívjuk a közönség figyelmét.

Színház, Művészet.

* * **Színház.** Közönségünk határozottan kedveli a romantikus irányt. Az aranyember pénteki előadásán is zsufolásig megtöltötte a színházat s figyelte szívvel lélekkel a szép előadást. Mert az volt. Szép és helyes. A czimszerepben Almásy Endre jeleskedett, többször idézvé elő zajos tapsolást. Athaliát a szerep szellemét visszatükröztető előadásban Csókáné mutatta be zajos tapsok között, amiből Markovits Margitnak is kijutott a discret és igazán szép játékaért. Nagyon jó estéje volt Abonyi Aránaknak, ilyen szépen még nem láttuk játszani eddig: rászolgált a tapsokra. Igen jók voltak Baghy, Breznay, Ebergényiné és Tharaszovits. Egyedül Latabár ellen lehet panasza, a ki tulzásaiban ez estén is megfedkezett magáról.

Szombaton, a „Cornevillei harangok“-ban bucsuzott el a miskolci közönségtől **Ábrányiné Wein Margit.** A vendégművésznő Szepolettet játszott, a mi teljesen megfelelő volt temperamentumos egyéniségének. Graeciöz művészete, a kiváló játék, a szép ének ez estén is megtette hatását, mert a színházat zsufolásig megtöltő közönség egész estén át ünnepelte, tapsolta, a minek folytán dalait több ízben kellett megismételnie. Különösen tetszett a „tekints ide — tekints oda“ kuplészerű szólója, a melynek elhangzása után az ovációnak vége-hossza sem akart lenni s csak miután egy párszor megismételte, csendesült le némileg, hogy aztán az előadás végeztével ujult erővel törjön elő. Az ovációnak azonban a színházon kívül is volt folytatása. Nevezetesen a diákság megvárta a színházbejáratnál a művésznőt s midőn férjével, Ábrányi Emillel, a híres költővel kocsijába lépett, tüntetésszerűleg megjelenezte költő férjével együtt. Vendégművésznőnk bizonyára a legkellemesebb emlékekkel távozott el városunkból, hogy nemsokára, a magyar színházzal kötött szerződésének lejártá után ismét visszajöjjön körünkbe és eljátsza még az ez alkalommal elmaradt Szulamithot. — De ez estén a többi szereplők is kitétek magukért. Hunfi remekül énekel, Ferenczy zseniális maszk-művészettel és játékkal Gáspár apóban tünt ki. Jók voltak még Ragányi, Györe és Bethleni.

Vasárnap az idei saison „schlager“-je, Szulamith ment, ez alkalommal tizennegyedszer. A színház megint zsufolásig megtelt közönséggel, mely époly figyelemmel, élvez-

zettel és érdeklődéssel hallgatta a szép zenét és nézte az ugyancsak szép játékot, mint akár a premieren. Az ünneplés tárgya ez estén is Ledofzky Mariska, a ki a folytonos és szünni alig akaró tapsokon és éljeneken kívül remek babékoszort is kapott. Ugyancsak tapsokkal jutalmazta Csongory Mariska tánczát és a játékát is. Hunfi ez estén is remekelt a „Kolnidre“ dal eléneklésével. A többiek is jók voltak. Egyedül Ferenczy — Avidonah játékára volna némi megjegyzésünk és ez az, hogy éppen közkedveltségére való tekintettel, melőzve az olyan dolgokat, melyek nem okvetlenül szükségesek. Ez a darab és ugysintén Avidonah szerepe nem parodisztikus, hanem hogy úgy mondjuk kortörténeti és így csak ártalmára való az az irányzat, melylyel Ferenczy azt eljátszotta. Azt a fene nagy gallért, monoklit hagyja egy Szulamith paródiára, az obscurus német viczczekeket pedig egyáltalában magyar színész létére ne kockáztassa meg. Ezt a leghatározottabban elítéljük. Szerepe ugyan nem kívánja meg a viczczet, sőt ellenkezőleg, de ha már viczczelni akar, akkor magyarul viczczeljen. Ez esetben csak kifogásolható lesz, de amabban elítélendő. Ez estén különben egy más feltűnő jelenséget is tapasztalt a közönség. Néha-néha feltűnő püsszegés volt hallható minden indok nélkül, sőt mintegy tervszerűen, akárha csak valaki megfizette volna. Nem tudjuk, kitől vagy kiktől jön, de anyyi bizonyos, hogy az olyan ember nem a színházba, hanem máshova való. A közönség megbotránkozva hallgatta e kocsis tempót, de tehetetlen volt. Felkérjük az intelligensebb elemeket, figyeljék meg, ki üzi ezt a sportot oly feltűnő következetességgel a színházban s vagy jelentse be ott felvonás közben azonnal a rendőrségnek vagy lássa el önmaga az illetőnek baját. Mert a mi ez estén történt, az már türhetetlen. — Hogy hova súlyosítja le egyesek önzése a színházat, az mégis borzasztóság.

Igazán finomul viselkedett a hétfői közönség az Aranylakodalom előadása alkalmával. A hazafias lelkesedés ünnepet ült a lélekemelő, nagyszerű történelmi vonatkozású mozzanatok színrekerülésénél s a főbb szereplőket: Csókánét, Baghyt, Ferenczyt, Hucksett, Tharaszovicsot, Molnárt és a toborzó tánczókat zajosan megtapsolták.

* * Kubelik Jan világhírű hegedű-művész e hó 16-án, pénteken este 8 órakor tartja utolsó búcsú hangversenyét városunkban. A közönség körében tapasztalt óriási érdeklődés oly sikerültt és fényessé fogja tenni ezt a hangversenyt, a páratlanságban nem csak a miskolczi közönség jó hírnevéhez, hanem a vendégművész világhírnevéhez is méltó lesz. Az est eredményét emelni fogja az a körülmény, hogy a hangversenyen *Szeghő* Vilma urhölgy, a m. kir. operaház tagja is énekelni fog. A hangverseny műsora: 1. Paganini Concert d-dúr. — 2. *Szeghő* Vilma urhölgy ének számai. — 3. a) Vieniawsky Legendae, b) Ries Perpetuum mobile. — 4. *Szeghő* Vilma énekszámai. — 5. Sarasate Zigeunerweisen. — 6. Ernst Airhongois. — Jegyek válthatók a hangversenyt rendező *Verő J.* és *társa* cég könyvkereskedésében.

* * Vlád Gizella, a Magyar színház volt tagja, hírneves operette soubrette pár nap mulva szerződötési célból három estén vendégszerepelni fog színházunkban. Ez alkalomból a Suhancz, Eleven ördög és Kis alamuszi operettek kerülnek színre.

* * Bethleni Lászlónak, szintársulatunk baritonistájának e hó 17-én, azaz szombaton lesz a jutalomjátéka. Ez alkalommal „Tiszturak a zárdában“ című jól ismert és igen kedvelt operette kerül színre, a melyben a jutalmazandó valóságos kabinet alakítást mutat be. Közönségünk különben is ugy a régiebb időkől, mint a legutóbbi előadásból

már megismerte Bethleninek e darabban ki-domborított feltűnő kiválóságát s mert ez a darab másrészt is kedvence közönségünknek, ezért és a jutalmazandó ügybuzgóságának és törekvésének elismeréséül minden bizonynyal színültig fogja megtölteni a színházat. Felhívjuk a közönség figyelmét e jutalomjátékra.

Irodalom.

** „Emma néni színművei“. *Lőcsei (Sellenreich) Emma*, a miskolczi ev. ref. felsőbb leányiskola kitűnő tanárnője s az országosan ismert jeles tollú író nő ismét két egy felvonásos színművel gazdagítja színműirodalmunkat. A jeles nevelő nő és író nő erre vonatkozólag a következő előfizetési felhívást bocsátotta ki:

Kedves növendékeim!

Mindég sürűbben érkeznek megkereső soraik, nincs e valami új szindarabom számokra, mely nagyobb terjedelmű legyen, mint a négy egyfelvonású vigjátékom, melyet most is minden évben előadnak. Minthogy a „Magyar leányok“ szerkesztősége hosszabb szindarabot el nem fogad, nem rettenek vissza az áldozatoktól és magam adom ki e két színművet, hogy kívánságaiknak eleget tegyek. Egyikét: „*A mama születésnapja*“-t, melyet németből dolgoztam át számokra, már itt, iskolánk kedves falai között két ízben szép sikerrel elő is adták szeretett növendékeim, e szerint kellemes emlékek fűződnek hozzá; a másik: „*A társalkodónő*“, eredeti mű és azóta irtam számokra. Remélem, hogy mindkettő olvasása és előadása még jobban fejleszti majd gyöngéd sziveikben a gyermeki szeretetet, mely mindenkor életök legdrágább kincse maradjon. Ha színműveim tetszésüket megnyerik és valahol előadják, kérem értesítenek majd az elért sikerről. „*Emma néni színművei*“ című művecském f. évi márczius hó elején jelenik meg. A csinosan kiállított fűzött példány ára 1 korona. Minden 10 példány után tiszteletpéldánnyal szolgálak a t. gyűjtőknek. Az előfizetési pénz czímre küldendő be.

Midőn művecském minél nagyobb körben való szives terjesztését kérem, vagyok szívélyes üdvözléssel

Lőcsei Sellenreich Emma,
Miskolcz, Palóczy-utca 8 sz.

Egyletek társulatok.

> **A máv. altiszti kör bálja.** Karneval herceg évkönyvében mindig első helyen szokott állni fény és siker tekintetében a vasutasok mulatsága. A mihez derék vasutasaink hozzá fognak, annak biztos a sikere. A hétfő esti bál is ennek volt fényes tanúsága. A Seper-szálló nagytermében az est beálltával csak úgy özönlött a mulatni vágyó közönség, s alig volt nyolcz óra, a legszebb asszonyok és leányok fényes serege várta epedve, mikor kezd a zenébe Radics Lajos kitűnő zene-kara, hogy aztán a táncznak a sok „hogy voltokkal“ a legkésőbbi reggeli órákban legyen vége. A közönség soraiban ott voltak a notabilitások közül *Görgey* László üzletvezető, *Stankovich* Miklós helyettes üzletvezető, *Tárczay* Ferencz felügyelő, *Vidacs* János osztályfőnök, *Richter* Mátyás főmérnök, ugyis mint a bál díszelnőke, *Boros* Károly és *Balázs* Miksa állomásfőnökök, *Bernhard* Rafael felügyelő, *Pozsgai* Miklós tolvai állomásfőnök, Dr. *Frank* Miklós vasuti orvos, *Baruch* Gyula, *Hajós* Kálmán stb. azonkívül az üzletvezetőség tisztikarából is igen sokan. Fesztelen és csapongó jókedv uralkodott a tánczteremben, a melynek parkettján a legcsinosabb leányok lejtették a tüzes tánczókat. Az első negyest 114 pár tánczolta. Ezt megelőzőleg a figyelmes rendezőség díszes virágescrocskákat osztogatott széjjel a höl-

gyek között. Egyáltalában a rendezőség bámulatos tevékenysége és fáradhatatlan ügybuzgalma, melynek sikere kiválólag *Krössz* Elemér és ifj. *Zolozay* Ferencz elnökök nevéhez fűződik, lépten-nyomon kifejezést nyert a feltűnő rendben és kiváló figyelemben. A mindvégig kedélyes, remek mulatságon jelen voltak szép leányok és asszonyok névsorát nagy hiányosan bár, miután teljesen lehetetlen volt mindenkinek nevét feljegyezni, a következőkben adjuk.

Asszonyok: *Görgey* Lászlóné, *Stankovich* Miklósné, *Tárczay* Ferenczné, *Vidacs* Jánosné, *Richter* Mátyásné, *Bernhard* Rafaelné, *Boros* Károlyné, *Rósenthal* Vilmosné, *Pásztor* Sándorné (*Losoncz*), *Dudrovits* Árpádné, *Édes* Józsefné, *Bukodyné*, *Barizi* Bay Imrené, *Róma* Györgyné, *Jankovits* Józsefné, *Székely* Simonné, *Hajdinák* Jánosné, *Kállay* Jánosné, *Nagy* Rezsóné (*Takta-Harkány*), *Csanálosi* Lajosné, *Gerőné*, *Hradil* Vinczné, *Brotán* Jánosné, *Göczy* Sándorné, *Rappaport* Józsefné, *Zabriniczky* Gyuláné (*K. Nyárád*), *Sárosi* Bálintné, *Mihalenkó* Józsefné, *Almássy* Lászlóné (*R. Szombat*), *Szegedy* Pálné, *Sturmáné*.

Leányok: *Stankovich* Danicza, *Róma* Etelka, *Hradil* Milka, *Kerekes* Emilia, *Némethy* Ilonka, *Juhász* Terike, *Rusznayk* Mariska (*Losoncz*), *Fekete* Birike, *Pacsirszko* Bella (*Füzes-Abony*), *Bukody* Jolán, *Eichler* Irma, *Kolin* Mariska és *Erzsike*, *Szabó* Piroska, *Friedman* Margit, *Szepessy* Mariska, *Turzy* Erzsike, *Brotán* Irma, *Krein* Ida, *Kübecher* Ilonka, *Haris* Hermin, *Gáspár* Mariska, *Borítás* Mariska, *Valovits* Ilona, *Dudrovits* Ilona, *Galambosi* Mariska és *Juliska*, *Makai* Juliska, *Padelik* Lujza, *Szotánczky* Mariska, *Levandovszky* Róza, *Stengl* Fany, *Bedécs* Etel, *Dánielisz* Irma, *Schöner* Ilona (*Dob-sina*), *Szepcsik* Juliska, *Konrád* Etelka, *Moravec* Giza, *Bruder* Ilonka, *Fülöp* Ilonka, *Jankovics* nővérek, *Székely* Rózsika, *Rappaport* Regina, *Göczy* Erzsike és *Mariska*, *Csanálossy* Margit, *Eszényi* Erzsike, *Szabó* Piroska, *Kandra* Erzsike, *Thuróczy* Erzsike, *Berecz* Irma, *Fegyuk* Anna, *Szotánczky* Mariska, *Galambossy* Margit, *Gätter* Mariska (*Abauj-Szántó*). stb.

> **Dalestély.** A miskolczi ág. ev. daley-let szombaton a korona szálló nagytermében rendkívül sikerült hangversenyt tartott. A szépen összeállított műsor után, melyet a jelenlevő nagyszámú és intelligens közönség zajos tetszés nyilatvításokkal és tapsviharokkal kísért, táncz következett, melyhez a zenét *Bogár* Vincze közkedvelt primásunk bandája szolgáltatta. Az első negyest 64 pár tánczolta. A kedélyes mulatság a hajnali órákban ért véget. Jelen voltak:

Asszonyok: *Lengyel* Sándorné, *Korbély* Gézáné, *Tóth* Jánosné, *Tóth* Józsefné, *Metzl* Antalné (*vasgyár*), *Franz* Jánosné, *Fülep* Mihályné, *Barta* Béláné, *Draveczy* Istvánné, *Dusza* Mártonné, *Bunyovszky* Sámuelné, *Takács* Istvánné, *Bagaméri* Sámuelné, *Hajász* Bertalanné, *Imry* Istvánné, *Kovács* Istvánné *Fabriczius* Jánosné, *Boros* Ferenczné, stb.

Leányok: *Barancsik* Birike, *Barancsik* Erzsike, *Molnár* Eszti, *Draveczy* nővérek, *Istvánkó* Juliska, *Kosztolányi* Zsuzsika, *Cseh* Boriska, *Bagaméri* Mariska, *Pataky* Anna, *Hutter* Margitka, *Kardos* Erzsike, *Imry* nővérek, *Bikszegi* nővérek, *Novotny* nővérek, *Fülep* Erzsike, *Tóth* Mariska, *Vincze* Erzsike, stb. stb.

A Miskolczi ág. ev. dal-egylet 1900 évi február hó 10-én tartott tánczozal egybekötött dal-estélyén felülfizettek: *Zelenka* Pál, *Radványi* István 10—10 kor. *Hronyecz* József 8 kor. *Özv.* *Haba* Józsefné 6 kor. *Tóth* János, *Fabriczius* János, *Boros* Ferencz, dr. *Szánthó* Bertalan, *Alberth* Ede, *Polacsek* Arnold, *Fülep* Mihályné 4—4 kor. *Özv.* *Wéber* Boleszlárné, *Fűrész* Sándorné, *Özv.* *Fazekas* Józsefné, *Lippay* Béla, *Berner* Géza, *Micsik* János, *Micsik* László, *Kulcsár* Károly, *Ferencz* József, *Godvald* Sámuel, *Hajász* András, *Hajász* Bertalan, *Szelényi*

és Társa, Schneider Mihály, Máhr Pál 2—2 kor. Hutter Pál, Mezey Pál, Kovács János, Bagaméri Sámuelné, idősebb Kühne Adolf, 1—1 kor. Kosztolányi Ferencz 70 fillér, Cs. N. T. 60 fillér, N. N. 50 fillér, Skrada János 40 fillér. N. N. 20 fillér. N. N. 05 fillér.

Nyilvános számadás és köszönet.

Az ipartestületünk kebelében létesítendő „Iparos-kör“ javára *foljó hó 3 án* megtartott tánczvigalmunk erkölcsi s anyagi eredményéről a nyilvánosság előtt a következőkben számolunk be. u. m.

- a bruttó bevétel volt:*
- 1. belépti jegyekből 627 korona,
  - 2. felülfizetésekből 450 „

összesen: 1077 korona.

viszont a kiadások tettek 525 k. 64 fillért és így a tiszta jövedelem, mely a 2269/269. számú Borsodmegyei Takarékpénztári betét-könyvecskén elhelyezve lett, — tett:

551 korona 36 fillért.

Ezen eredményhez felülfizetésekkal hozzájárultak:

20—20 koronával: Lány Leó országgyűlési képviselő, Báró Vay Elemér főispán, Radvány István kir. tan., Rác Jenő gyógyszerész, Bogdán Vincze. 16 koronával Bende János. 10—10 koronával Soltész Nagy Kálmán kir. tan. polgármester, Karla Bertalan, dr. Sassy János, Ujhelyi Miklós, Varajthy István, Hirschel Ede, Krausz Jakab, Reindinger Béla, Hercz Jenő, Koós Soma, Grenyo János. 12 koronával Silbiger József. 6—6 koronával Micsik János, Polatsek Arnold, Bada Bertalan, Frank Menyhért, Wächter Adolf, Steinfeld, & Fischer czég Török Ernő, Máhr Pál, Pfliegler J. Ferencz. 4—4 koronával Micsik László, Putnoki Antal, Bátorffy Ferencz, Pigay Imre, Lichtenstein László, Répászky Béla, Forster Rezső és tsai. Szalontai József, Hornyák Géza, Nagy Dezső, Szombati Sándor, dr Varga Pál, Géczy Gyula. 3—3 koronával Pfliegler János, Görgey Márton, Fekete Bertalan. 2—2 koronával Benedek Károly, Pandula Lajos, Gottwald Sámuel, Geiszt Kálmán, Tomek Márton, Bendrin Béla Dudás István, Hajász Bertalan, Szepes Gyula, Balogh Gyula, özv. Szalóki Jánosné, Regula Gyula, Bednácsik Antal, Zsáry Sámuel, Szabados Gyula, Bodnár Lajos, Berecz József, Groszman Lipót, Istvánffy Béla, Hayder Lipót, Varga Ferencz, Blau Sándor, Horváth Károly, Pádits István, Polcz Károly, Fögel Ignác, Singer Lajos, Groszmann Jágó, Gedra János, Kulcsár Károly, Fűr Kálmán, Pusztér Mátyás, Zsolczay Lajos, Moránci János, Réthi A. József, Szlavkowszky Károly, Hricz Sándor, és végre 1—1 koronával Fajcsik Imre, Krónberger Balázs, Kecskés Károly, Fülöp Ignác, Szkladányi János, Simon József, Szabados György, Szlavkowszky Imre, Geró István, Szabó István, Müller Károly, Sztelik Ferencz, Galambos János, Kis Gyula, Standhaft Árpád, Polcz Lajos, Regula Jakabné, Rámmer Miklós, Bagaméri Sámuelné, Huter Pál és Dienes Lajos urak s urnók.

Azon becses támogatás, a melyben ipartestületünk, az általa létesítendő eme kulturális cél érdekében, a n. é. közönség részéről már évek óta részesítették, azon kedves kötelességet rója reánk, miszerint hálás köszönetünket fejezzük ki ez alkalommal is mindazok iránt, kik felülfizetéseik s adományaik, valamint a tánczvigalomban való személyes részvételük által, eme fényes eredményhez hozzá járulni szivesek valának.

Fogadják egyszersmind elismerő köszönetünket a rendező bizottság tagjai, valamint a helyi sajtó is kik fáradságot nem ismerő buzgalommal törekedtek azon, hogy jelen tánczvigalmunkat ezuttal is az erkölcsi és anyagi siker koronázta, és kik főtényezői voltak annak, hogy eme sikerről a n. é. közönség előtt beszámolhatni lehetővé vált.

Kelt Miskolczon, 1900 február hó 8-án.

A miskolczi ipartestület előljárósága.

VASUTI MENETREND.

A vonatok **érkeznek** Miskolczra.
A tiszai pályaudvarra.

Nap szaka	Óra	Percz	A vonat neve	Honnan?
Éjjel	12	34	sz. v.	Ujhelyről
	1	31	sz. v.	Kassáról
	2	06	sz. v.	Budapestről
	2	56	sz. v.	Budapestről
Délelőtt	6	54	T.sz.v.	Forró-Encsről
	6	55	v. v.	Budapestről
	7	09	T.sz.v.	Szerencsről
	9	—	v. v.	Tornáról
	9	14	sz. v.	Bánrévéről s Dobsináról
	9	25	gy. v.	Ujhelyről
	9	31	gy. v.	Kassáról
Délután	10	45	v. v.	Fülekről
	10	57	gy. v.	Budapestről
	12	37	sz. v.	Debreczenből
	12	52	sz. v.	Budapestről
Este	2	—	sz. v.	Budapestről
	2	56	sz. v.	Ujhelyből
	3	16	sz. v.	Kassáról
	5	42	gy. v.	Kassáról
	5	52	gy. v.	Ujhelyből
	5	57	sz. v.	Fülekről
Este	6	20	gy. v.	Budapestről
	7	49	v. v.	Tornáról
	11	50	T.sz.v.	Fülekről

A vonatok **indulnak** Miskolczról.

Nap szaka	Óra	Percz	A vonat neve	Hová?
Éjjel	12	54	sz. v.	Budapestre
	1	56	sz. v.	Budapestre
	2	50	sz. v.	Kassára
	3	24	sz. v.	Ujhelybe s Debreczenbe
Délelőtt	3	30	sz. v.	Bánrévőre és Dobsinára
	5	42	sz. v.	Fülekre
	6	—	v. v.	Tornára
	9	38	gy. v.	Budapestre
	11	07	sz. v.	Fülekre
Délután	11	09	gy. v.	Ujhelybe
	11	19	gy. v.	Kassára
	12	45	v. v.	Budapestre
	1	04	sz. v.	Kassára
	2	20	sz. v.	Ujhelybe
	1	25	v. v.	Tornára
Este	3	11	sz. v.	Budapestre
	3	21	sz. v.	Fülekre
	3	31	sz. v.	Budapestre
	3	36	sz. v.	Debreczenbe
Este	6	02	gy. v.	Budapestre
	6	30	gy. v.	Ujhelybe
	6	37	gy. v.	Kassára
	6	50	sz. v.	Fülekre

Ügynökök

minden helyen és bármely foglalkozásuak, kik nagy ösmerettséggel birnak, kitünő mellékkeresetet szerezhetnek.

Ajánlatok intézendők

Franz Domke, Leipzig-Lindenau.

Vh. 746. sz.
1899.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti kir. törvényszék 1899. évi V. 47939. P. számú végzése következtében dr. Schnitzer Jakab ügyvéd által képviselt Ifj. Breitner testvérek javára Spitzer Péterné ellen 483 kor. 66 fl. s jár. erejéig fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1284 kor. becsült bútorok, boiti rőfös, fűszer- és vegyes áruk stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az edelényi kir. jbiróság V. 226/6. 1899. sz. végzése folytán 483 kor. 66 fill. tökekövetelés, ennek 6% kamatai és eddig összesen 5 kor. 40 fill. biróilag már megállapított költségek erejéig Spitzer Péternénél Edelényben leendő eszközzésére 1900. évi február hó 20-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is elfognak adatni. Egyidejűleg ezen árverés Rosenthal Vilmos 593 kor. 2 fill. s jár. iránt is elrendeltetik.

Kelt Edelényben 1900. évi február hó 5.

Lévay Károly,
kir. bírósági végrehajtó.

SZLAVKOVSKY KÁROLY
PINCZE-BODEGÁJA
Városház-tér 15. sz. a. megnyilott.

A Kőbányai Király-Serföző Részvénytársaság.
Egyedüli főraktár

GUTTMAN TESTVÉREK
ezégnél Miskolczon. Zsolczai-kapu 10-ik szám alatt.

Góliát Maláta - Söre,
melyről dr. Korányi Frigyes, dr. Kéthli Frigyes és dr. Benedikt Károly hírneves professorok, akként nyilatkoznak, mint a mely gyengeség idegesség és álmatlanság ellen kitünő gyógyhatással bir, kapható: Pannónia kávéház, Máhr Károly, Békefi, Mayer József, Doman József, Rosinger Samu, Tangli György, Kellner Béla, Lovich Barna és Spitz József uraknál.

A közönség szives támogatását és becses pártfogását kérve vagyunk tisztelettel
Guttman Testvérek.

KÖNYVNYOMDA

KÖNYVKÖTÉSNET

SZELÉNYI ÉS TÁRSA ←
MISKOLCZ

SZÉCHENYI-UTCA 45. SZAM.

DOBOZ-GYÁR

 Legmodernebb anyaggal felszerelt
 könyvnyomdánkban

nyomtatványok

 izléses kivitelben
 pontosan és gyorsan készíttetnek.

 Új gépekkel és segédeszközökkel
 felszerelt

könyvkötészetünkben

 e szakba vágó munkák
 egpontosabb kivitelben készíttetnek

Meghívás

a Borsod-Miskolczi Gőzmalom Részvénytársaságnak

1900. évi márczius hó 4-én d. e. 11 órakor

 Miskolcson, a gőzmalom telepén
 tartandó

RENDES KÖZGYŰLÉSÉRE.

Tanácskozás tárgyai:

1. Az igazgatóság és felügyelő bizottság évi jelentésének tárgyalása, a nyereség felosztása iránti intézkedés, igazgatóság és felügyelő bizottság felmentése iránti határozat.

2. Tisztviselői nyugdíjintézmény szabályzatának megállapítása.

3. A felügyelő bizottság tagjainak választása.

Az 1899. évre vonatkozó végszámadás 1900. évi február hó 16-tól kezdve a részvényesek által a társasági irodában megtekinthető.

Miskolcz, 1900. évi január hó 29-én

Az igazgatóság.

A közgyűlésen résztvenni kívánó részvényesek felkértenek, részvényeiket az alapszabályok 19. §-a értelmében 1900. évi márczius hó 1-ig bezárólag, Miskolcson a társaság pénztáránál vagy a Miskolczi Takarékpénztárnál, Budapesten a „Hazai-bank” részvénytársaságnál elismervény ellenében letéteményezni.

Kivonat az alapszabályokból: 19 §. A közgyűlésen szavazati joggal csak azon részvényes bír, ki részvényeit legalább 14 nappal a közgyűlés előtt a társaság könyveibe nevére átíratva és részvényeit a még nem esedékes szelvényekkel együtt legalább három nappal a közgyűlés előtt az igazgatóság által meghatározott és a meghívóban közzétett helyeken vagy pedig a társaság pénztáránál letéteményezte. Ily részvényesek minden öket tulajdonilag illető részvény után egy szavazattal bírnak.

 53 sz.
 Vh. 1900

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi XL. t.-cz. 102. § a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a miskolczi kir. törvényszék 1899. évi 11277/p. számú végzése következtében Dr. Róth Márk ügyvéd által képviselt Mező-Csáthi takarékpénztár javára Spitzer Péter ellen 180 korona s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján le és felülfoglalt és 804 kor. becsült butorok, bolti rőfös és rövidárak bolti felszerelvények stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az edelényi kir. jbiróság V. 572/2. 1899. sz. végzése folytán 180 kor. tökekövetelés, ennek 1899. évi augusztus hó 31 napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 21 korona 5 fillér biróilag már megállapított költségek erejéig Spitzer Péternél Edelényben leendő eszközzésére 1900-ik év február hó 20-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi XL. t.-cz. 107. és 108 §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsiron alul is el fognak adatni.

Kelt Edelényben 1900. évi febr. hó 20.

Lévay Károly,
 kir. bir. végrehajtó.